

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w pkt 2 wyroku z dnia 17 czerwca 2014 r. w sprawie z powództwa z powództwa P. D. przeciwko ND Polska sp z o.o. o wynagrodzenie za pracę, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi XI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 900 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podniesiono, iż o kosztach zastępstwa procesowego pozwanego, orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. oraz w związku z § 11 ust.1 pkt.1 i 2 w związku z § 6 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.) obciążając powoda, jako stronę przegrywającą proces, kwotą 900 zł na rzecz pozwanego, stanowiącą częściowy zwrot kosztów zastępstwa procesowego. Wydając powyższe rozstrzygnięcie Sąd wziął pod uwagę, iż połączone sprawy były jednorodnej treści, składane pisma zaś jednolitej treści, nie wymagające dodatkowego nakładu pracy. Nadto uwzględniając sytuację powoda oraz fakt jego subiektywnego przekonania o zasadności dochodzonych roszczeń, Sąd uznał za celowe obciążenie powoda kosztami zastępstwa procesowego tylko w części, odpowiadającej wysokości kosztów zastępstwa procesowego dla jednej tego rodzaju sprawy.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł pełnomocnik pozwanego.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 219 kpc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i zasądzenie w sprawie XI P 680/13, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie dotyczącej tylko jednej sprawy w sytuacji połączenia z ww. sprawą dziewięciu innych postępowań z powództwa W. O., celem ich łącznego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia oraz naruszenie art. 102 kpc poprzez jego zastosowanie w stanie faktycznym, w którym nie powinien mieć zastosowania z uwagi na nieistnienie żadnych przesłanek uzasadniających nieobciążanie powoda kosztami procesu.

W uzasadnieniu swego stanowiska skarżący podniósł, iż zgodnie z orzecznictwem SN połączenie – na podstawie art. 219 kpc – kilku oddzielnych spraw w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia jest zabiegiem technicznym, który nie prowadzi do powstania jednej nowej sprawy, nie pozbawia połączonych spraw ich odrębności i nie zmienia faktu, że łącznie rozpoznawane i rozstrzygane sprawy są nadal samodzielnymi sprawami (postanowienie SN z 29.01.2014 r., sygn akt II UZ 69/13). W przypadku połączenia przez Sąd kilku spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia na podstawie art. 219 kpc, zwrot kosztów procesu przysługuje stronie odrębnie w każdej połączonych spraw (postanowienie SN z dnia 3.02.2012 r. sygn akt I CZ 167/11). Zatem Sąd powinien rozstrzygnąć o zwrocie kosztów zastępstwa adwokackiego, na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 219 kpc do każdej z połączonych spraw odrębnie. Poza tym wskazał, że przepis art. 102 kpc nie może być rozszerzająco wykładany, wyklucza uogólnienie.

Z uwagi na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego następujących kwot tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego:

- a) 900 zł w sprawie XI P 7/14
- b) 900 zł w sprawie XI P 888/13
- c) 900 zł w sprawie XI P 797/13
- d) 900 zł w sprawie XI P 753/13
- e) 900 zł w sprawie XI P 96/14
- f) 900 zł w sprawie XI P 163/14

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Zażalenie jako bezzasadne podlega oddaleniu

W postępowaniu procesowym sąd orzeka o zwrocie kosztów w każdym orzeczeniu kończącym sprawę według jednej z następujących zasad: odpowiedzialności za wynik procesu, stosunkowego rozdzielenia kosztów, wzajemnego zniesienia kosztów, słuszności i zawinienia.

Istotnie co podnosi skarżący połączenie - na podstawie art. 219 k.p.c. - kilku oddzielnych spraw w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia jest zabiegiem technicznym, który nie prowadzi do powstania jednej nowej sprawy, nie pozbawia połączonych spraw ich odrębności i nie zmienia faktu, że łącznie rozpoznawane i rozstrzygane sprawy są nadal samodzielnymi sprawami. W konsekwencji, w razie połączenia przez sąd kilku spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, zwrot kosztów procesu przysługuje stronie odrębnie w każdej z połączonych spraw (postanow. SN 03-02-2012 I CZ 164/11 LEX nr 1254636).

Niemniej jednak skarżący zdaje się nie zauważać, iż wydając zaskarżone rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy powyższą zasadą się kierował, a zasądzenie na rzecz strony pozwanej kwoty 900 zł tytułem częściowego zwrotów kosztów zastępstwa procesowego wynikało z zastosowania przez Sąd Rejonowy regulacji z art. 102 kpc, nie zaś obciążenia powoda jako przegrywającego sprawę kosztami tylko jednej z połączonych spraw zgodnie z art. 98 kpc.

Podkreślenia wymaga, iż w myśl art. 102 k.p.c. w sprawach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej kosztami w ogóle. Wskazany przepis daje sądom swobodę przy rozstrzyganiu o zwrocie kosztów procesu, gdy stosowanie zasady wyrażonej w art. 98 k.p.c. (odpowiedzialności za wynik procesu) nie można by pogodzić z zasadą słuszności.

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, iż zastosowanie art. 102 kpc powinno być oceniane w całokształcie okoliczności, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące na zewnątrz procesu, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego (sytuacji życiowej). Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (zob. post. SN z 14.1.1974 r., II CZ 223/73, niepubl.). Wobec tego przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c. należy przede wszystkim wziąć pod uwagę fakty związane z samym przebiegiem procesu, tj. podstawę oddalenia żądania, zgodność zamiarów stron w sprawach dotyczących stosunku prawnego, który może być ukształtowany tylko wyrokiem, szczególną zawilóść lub precedensowy charakter sprawy albo subiektywne przekonanie powoda co do zasadności zgłoszonego roszczenia - trudne do zweryfikowania a limine, a ponadto sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą albo niesumienne lub oczywiście niewłaściwe postępowanie strony wygrywającej, która w ten sposób wywołała proces i koszty połączone z jego prowadzeniem. /wyrok s.apel. 18-07-2013

w K. I ACa 447/13 LEX nr 1349918/.

Sąd Rejonowy w pełni do powyższych zasad się dostosował. Wydając zaskarżone rozstrzygnięcie wziął pod uwagę fakt, iż połączone sprawy były jednorodnjowe, składane pisma jednolitej treści, nie wymagające dodatkowego nakładu pracy. Dostrzegł też trudną sytuację powoda oraz fakt jego subiektywnego przekonania o zasadności dochodzonych roszczeń. W tym stanie rzeczy uznał za celowe obciążenie powoda kosztami zastępstwa procesowego tylko w części, odpowiadającej wysokości kosztów zastępstwa procesowego dla jednej tego rodzaju sprawy. Uwzględniając więc konieczność orzeczenia o kosztach dla każdej z połączonych jednorodnjowych spraw, nadto uznając, iż zasady słuszności nie pozwalają na obciążenie powoda całością kosztów przegranego procesu zobligował powoda jedynie do ich częściowego zwrotu, i nakazał zwrot kosztów jak za jedną z nich.

W tym stanie rzeczy brak więc było podstaw do wzruszenia wydanego rozstrzygnięcia.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Przewodniczący: Sędziowie:

Z/ Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.